

In gesprek met Dirk Prins:

Wat vind je belangrijk aan de verbinding en de samenwerking tussen de 1^e en 2^e lijns zorg?

“Het is mooi dat de 1^e lijn de ondersteunende vakgebieden van de 2^e lijn laagdrempelig kunnen gebruiken voor het verrichten van diagnostiek. Er zijn nu veel meer mogelijkheden om als huisarts, onder je eigen verantwoordelijkheid, ondersteunende diensten te gebruiken. Daar is over en weer wel vertrouwen voor nodig.”

Wat ervaar je als behaalde successen voor de patiëntenzorg door de samenwerking tussen huisartsen en medisch specialisten?

“De 1^e lijn is in wezen minder afhankelijk geworden van de 2^e lijn, dit gaat uiteraard al veel verder terug dan de oprichting van DCWF. Toen ik begon kon de huisarts geen röntgenfoto's aanvragen, als de huisarts dacht dat een X-thorax zinvol was dan stuurde je de patiënt naar de internist. De longarts was er ook niet. Toen kwam de discussie op gang of de huisartsen röntgenonderzoek niet zelf moesten kunnen aanvragen. Dat is dus enorm verbeterd. De komst van DCWF heeft voor versterking van de 1^e lijn gezorgd, en DCWF houdt ons ook scherp in wat we leveren, al zijn de wachttijden voor de echo nu veel te lang!”

Wat is jouw visie op de ontwikkelingen van diagnostiek voor de 1^e lijn?

“Ik denk dat we meer toe moeten naar een anderhalve lijn. Er zijn dan kansen om de ondersteunende diensten van de 2e lijn efficiënter beschikbaar te maken voor de 1e lijn met geborgde kwaliteit van de 2e lijn. Op die manier kan je bijvoorbeeld echografie veel efficiënter en goedkoper maken. Hoe fijn is het als je bij elkaar in één gebouw zit en gemakkelijk bij elkaar binnen stapt. Ik denk dat de huisartsen ook vaker in een HOED constructie zullen gaan werken, waarbinnen ieder zijn eigen deskundigheid heeft. En je moet blijven vernieuwen, zorg dat je voorop blijft lopen, als je alleen volgt heb je geen invloed op de ontwikkeling.”

Onder het genot van een kop koffie spreken we elkaar over de afgelopen 45 jaar.

Aanvankelijk werkte Dirk op de administratie van het ziekenhuis. Naast de financiële administratie moest hij in het weekend ook de receptie bemannen. Zonder medische opleiding ontving hij 'binnenlopers' aan de balie en stuurde ambulances op pad. Uiteindelijk kwam hij te werken bij de röntgen, daar heeft hij verschillende functies bekleed.

DCWF kent Dirk vanuit zijn laatste functie als kwaliteitsmedewerker. Dirk is een koning -maar laat ik zeggen “Prins” in dit geval- in het meenemen van allerlei factoren die data, en dus de statistiek, beïnvloeden. Hij is genuanceerd over de betekenis van data.

“Meer of minder onderzoek aanvragen is niet per se goed of slecht. Je kan niet alleen naar de cijfers kijken. Om de cijfers goed te interpreteren moet je ook kennis hebben van het vakgebied radiologie. Analyse is meer dan superdeskundig zijn op het gebied van statistiek. Het een kan niet zonder het ander.”

Dirk heeft zich veel beziggehouden met procesverbetering.

“Als je een nieuw onderzoek start, neem de MRI, zie je dat dit onderzoek aanvankelijk inefficiënt wordt ingezet. Een nieuw onderzoek is spannend en dus willen veel mensen in dat

proces er iets over te zeggen hebben. Het proces is een groot bord spaghetti. De kunst is die spaghetti te ontrafelen zodat je op een efficiënt proces uitkomt.”

“Ondanks de grote ontevredenheid zie ik bijvoorbeeld de aanmeldzuil voor de radiologie als een procesverbetering. Natuurlijk zitten er veel haken en ogen aan, en moet dit verbeterd worden. Maar de doorlooptijd is wel met een fors percentage afgenomen! Noem dit dan niet zonder meer een slechte ontwikkeling.”

Tenslotte tipt Dirk:

“Je moet het verleden kennen om de toekomst te voorspellen. Bij het aangaan van een financiering bijvoorbeeld word verleden, heden en toekomst van een organisatie of bedrijf getoetst om het risico voor beide partijen zo klein mogelijk te houden. Het lijkt wel of dat besef in de financiële wereld beter is dan in de zorg, in mijn optiek zijn meestal de verschillen tussen verschillende branches klein, de overeenkomsten zijn veel groter. Voor een voorspelling van een fraaie toekomst blijf je het verleden nodig hebben.”

“Daarbij, je moet iets niet te snel afschaffen omdat het op dit moment niet meer nodig lijkt of niet effectief lijkt. Mijn ervaring is dat vernieuwingen een lange looptijd hebben voor ze effectief zijn. Waak er in dat soort processen voor dat je het kind, soms ‘bijna’ volwassen, niet met het badwater weggooit.”